

MALE NOVICE.

Izhajajo vsak torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne. — Posamezne številke 20 v. — Po pošti se list ne pošilja

Kar se v Mariboru ne sme pozabiti.

Konec.

Ce se je prej skrb, za javno knjižnico, muzej, arhiv in enake reči morda smatrala kot nekako nakritje narodnega navdušenja, češ, da zato naj skrbi dežela in država, je sedaj stvar drugačna. Na naših ramah je sedaj vsa skrb in odgovornost. Ali naj s svojo zanihkano stvarjo za take velekulturne naprave dokumentiramo svojo inferiornost napram Nemcem? Menda pač ne bo treba dokazovati, kolikega pomena so knjižnice in muzeji za vsak narod in vsako državo? Dvom bi se pa utegnil komu vzbuditi, če so take reči res potrebne v Mariboru in ne bi boljše bilo, da se vse centralizira v Ljubljani, v Zagrebu in Beogradu. V nekem oziru je centralizacija najvišjih kulturnih naprav v metropolah naravna in nujna, vendar ne sme iti tako daleč, da udje ob periferiji shirajo na slabokrvnosti.

Nikakor ne zagovarjam starega provincijalizma, ki nas je ločil v Kranjce, Korošce, Stajerce ... toda tudi pri najpopolnejši enotnosti ostanejo zemljepisne razdelbe, historični, narodopisni, dialektični odtenki, ki jih bo treba iz blizu opazovati in proučevati. V mariborsko kulturno okrožje pride sedaj tudi Prekmurje, ta v zgodovinskem in narodopisnem oziru, rekel bi, še deviška zemlja. Senčna stran velikih muzealnih zbirk je ta, da se predmeti mnogokrat iztrgajo iz svojega miljea in uvrstijo na tujo gredo, kjer zgube znaten del svoje zanimivosti. To velja zlasti o umetninah, narodopisnih in geoloških zbirkah. To so opazili že pri vseh večjih kulturnih narodih in zato uvedli specializacijo muzejev in začeli snovati manjše muzeje posameznih pokrajin. To vidimo v Italiji, v Franciji, na Češkem in pa v Nemčiji. To se mora vpoštovati tudi pri nas. Manjše skupine predmetov n. pr. iz Posavja, Pohorja, Dravskega polja, Slov. gor., Prekmurja bodo vse drugače in resnici bližje učinkovale v pokrajinskem muzeju v Mariboru, kakor pa v Ljubljani, kjer bi v preveliki množini izgubili svojo preglednost in privlačnost.

Vpraša se pa, je li v sedanjih okoliščinah to mogoče in umešno? Naš odgovor je pozitiven, treba je nekoliko smisla za lokalne vrednote pa dobre volje in požrtvovalnosti. Čim dalje se bo odlašalo, tem težja bo stvar, tem večja škoda.

Največja ovira, da ni moglo „Zgodovinsko društvo“ v Mariboru doslej ustvariti in urediti muzeja in knjižnice, je bilo pomanjkanje prostorov. Razmere, v katerih je obtičala ta velevažna kulturna naprava, so vprav kulturni škandal, ki se mu mora konec napraviti. Doslej nas je tlačil kakor mora na Stajerskem politični položaj, dasi bi se bilo dalo pri malo večji resnici zanimanja in dobre volje še vendar kaj več storiti. Sedaj zahteva čast in ugled naše države da se ob severni periferiji vzpričo oholega in nadutega nemštva ustanovita muzej in knjižnica, ki bosta ustregala vsaj najelementarnejšim zahtevam znanosti in umetnosti. V ta namen je treba, že obstoječe zbirke združiti, muzej poddržaviti in mu odkazati primerega prostor, kjer bo muzej ne samo „shranjen“,

marveč, kjer se bo tudi lahko razvijal. Velikih denarnih žrtev pri sedanjih finančni mizeriji ne moremo zahtevati od države, tudi v prvem hipu niso potrebne. Država naj poskrbi le za primeren prostor in da najpotrebnejšo pomoč, drugo pa lahko stori naša javnost. Naši denarni zavodi in posamezniki, z večjimi ali manjšimi prostovoljnimi prispevki lahko omogočijo ureditev knjižnice in muzeja, ki nam bodeta delala čast. Kaj naj sedaj v Mariboru pokažemo tujcu, ki bi hotel dobiti vpogled v življenje in značaj slovenskega ljudstva in zemlje ob severni periferiji? Ali narodne krčme? Deželna vlada je že pokazala dobro voljo, ustanoviti v Mariboru javno knjižnico z naredbo, naj se knjižnici „Zg. dr.“ pošiljajo dolžnostni izvodi vseh v Sloveniji izhajajočih tiskovin. Potom daril in nakupa je društvo že sedaj nabralo lepo zbirko knjig, manjka le prostorov, kjer bi se knjižnica lahko uredila in odprla občinstvu v porabo.

Srbskim članom naše delegacije je belgrajska vlada dala nad 20.000 frankov za nakup znanstvenih knjig v Parizu za belgrajske knjižnice, enako svoto so prinesli s seboj hrvaški delegati za zagrebške knjižnice, v Sloveniji pa nismo imeli niti vinarja. Uprav blazno in ljudstvo demoralizujoče prirejanje veselice požre tisočake, ali za take velekulturne reči, kakor so knjižnice in muzeji, ne bomo zmogli ničesar?

Pozivamo torej vlado, da stori, kar je v njenih močeh, pozivamo naše denarne korporacije in zasebnike, naj pripomorejo, da se ustvari znanstvena knjižnica in muzej tudi v našem Mariboru. Umevajmo časovne in krajevne potrebe. Od nekdanj je že Maribor imel velik vpliv na okolico in sosedno Hrvaško tudi s svojim obrtništvom. Treba bo misliti tudi na umetniško-obrtni muzej. To so stvari, ki se v Mariboru ne smejo prezreti.

F. K.

Naši demokratje in naši Nemci.

„Marburgerica“ je prinesla obširno izjavo o Jugoslaviji, kjer pove jako malo, pravzaprav nič drugega, kot to, da se sedaj Nemci smatrajo za naše sodržavljane, torej za stvar, ki je bila izvršena in določena brez njih in proti njihovem najsrditeljšemu odporu, ter bi veljala in držala, če jo priznajo ali ne. „Mariborski Delavec“ je to izjavo vzel na znanje, jo z veseljem pozdravil z obširnim uvodnikom in ni imel prav nobenega pomisleka. „Marburgerica“ ni tako sentimentalna. Ponatisnila je Delavčev članek z zadovoljstvom, ne da bi od sebe dodala kakšno besedo ali zagotovilo več. Sedaj je pa celo „Slovenski Narod“ pribečlil članek „Marburgerice“ v celoti, ga posebno podčrtal in dodal nekaj krepkih uvodnih besed, potem pa zaključil s skrajno neokusnim napačdom na VLS: „Zdi se pa, kakor da imajo celo mariborski Nemci resnobnejše pojme o Jugoslaviji, kakor naši klerikaleci in drugi opozicijskinci.“

Kakšen vihar bi nastal, ako bi se prigodilo kaj takega od naše strani. Zagnali bi hrup o našem brezdomovinstvu, zakričali, da ležemo Nemcem pod odejo, izdajamo narod, smo brezdomovinci, sklenili bi

s kostmi naših narodnih mučenikov in avstrijskimi vislicami. Mi tega ne naredimo. Nam se zdi čisto razumljivo, da se dela sramežljiva zveza med Nemci in demokrati. Druži jih svetovno naziranje, negacija krščanskih življenskih postulatov. Kakor hitro so izgubili naši Nemci svoj državni ideal, je narejen most od njih k slovenskim liberalcem. Mi registriramo to samo, kot samoobsebi razumljivo stvar brez bridkosti in brez sramu, kakor smo pričakovali. Ne pride nam na misel, da bi tudi mi od naše strani hoteli delati Nemcem zapeljiv obraz, ter jih tako postaviti v prijetni položaj, da bi izbirali med dvema konkurentoma, oziroma živeli s slovenskimi liberalci v koruznem zakonu, a jim namežikavali, da lahko od časa do časa poflirtujejo tudi z nami, ter tako vzbujali v liberalcih strast ljubosumnosti. Ne, mi smo ta divji zakon predvideli, se v njegove razmere ne maramo spuščati in ne bomo uganjali nobenega prešustvovanjskega flirta. Če sedaj „Slovenski Narod“ misli, da so Nemci s to izjavo vkljub vislicam, ječam, vsemu preganjanju in rovarenju proti naši državi, postali naenkrat boljši državljani, kakor oni, ki so sedeli v ječah, stali v senci vislic, prenašali tekom dolgih let vso težo in odgovornost narodnostnega boja, je pač njegova zasebna sodba, kateri se ne čudimo. Vsakemu se zdi njegova ljubica najlepša, pa če je tudi grbava ali kruljeva. Konečna sodba ni odvisna od njegovega mnenja in zasluge naših voditeljev se ne bodo plačevale iz njegove blagajne.

Razne novice.

Demokratsko-socialistična vlada je odstopila, demisijo je sprejel regent Aleksander in poveril sestavo nove vlade predsedniku predstavništva Draži Pavloviču. Pavlovič je že začel razgovore z strankami in klubi, da poizve od njih mnenje glede sestave vlade. Jugoslovanski klub še vedno vstraja na stališču koncentracijske vlade. Pavlovič je po zaslišanju strank se podal do regenta Aleksandra, da mu porazloži mnenja parlamentarnih strank o krizi. Regent bode pozval k sebi vse načelnike klubov, da od njih samih poizve mnenja o sestavi nove vlade.

Nova vlada mora biti na koncentracijski podlagi, ker to tirja naš zunanje politični položaj, za katerega ureditev se morajo zapostaviti vsi strankarski prepiri. Sestava koncentracijske vlade je zelo nujna zahteva in se bo nova vlada sestavila že danes dopoldne.

V Beograd so poklicali naše mirovne delegate iz Pariza: Pašiča, Trumbiča in Žolgerja, da poročajo o zunanjem političnem položaju naše kraljevine in o svojem delovanju na mirovni konferenci.

Trdi se, da je bil te dni pozvan v Beograd načelnik JDS stranke dr. Tavčar, da se zasliši tudi njegovo mnenje o vladini krizi.

D'Annunzio laški pesnik, medvojni letalec in sedaj celo samostojen „general“ in samodržec na Reki D'Annunzio je zbral na tihem ali v sporazumu z laško vlado nekaj vojaških krdel, vdrl z njimi na Reko in jo anektiral v imenu Italije. Ta D'Annunzijeva afera aneksije bo Angleže in Francoze stala precej truda in medsebojnih pogajanj. Cela na zunaj komedijantska zadeva z Reko pa menda ne bo v resnici nič kaj smešnega, ampak bo za drznežem g. Gabrielom stala

cela italijanska vlada, ki misli rešiti zavozlano reško vprašanje z orožjem in zasedo.

Italijanski ministrski predsednik Nitti se je javno izrazil v zbornici, da stoji Italija na predvečer lakote in da pohodi in izleti g. Gabriela na Reko niso umestni in bi znali ententno krušno skledo Italiji malo previsoko dvigniti.

Iz Šibenika prevažajo italijanske čete nazaj v Italijo. Italijani so tudi izpraznili Murter, Tribunj in Zlo selo. Vsled odhoda Italijanov vlada v izpraznjenih mestih Dalmacije veliko veselje in radost.

Radi dogodkov na Reki vlada v italijansko-nacionalističnih krogih veliko navdušenje. Od vseh strani prihajajo prostovoljci, ki vrejo vsi v Reko. Iz tržaške mularije se je oglasilo 1500 prostovoljcev za Reko. Reška angleška posadka se nahaja na Sušaku, francoska pa se je ukrcala na ladje.

Dogodki aneksije Reke še sicer doslej niso povzročili krvoprelitja, vendar italijanska druhal je raztrgala vse zavezniške zastave in jih poeptala v prah in blato.

V nedeljo se bo vršil shod slovenskih socialistov iz Julijske Benečije. Sklepalo se bo na tem sestanku o združitvi slovenskih in hrvaških socialistov z italijanskimi. Izdajati bodo začeli tudi slovensko socijalistično glasilo za Julijsko Benečijo.

Avtonomija za južne Tirole. Raznesla se je novica, da nameravajo dati Italijani popolno narodno in gospodarsko samoupravo za nemški del južnih Tirol. Ako taka novica ni samo vroča želja naših Nemcev, ki si radi slade svojo grenko usodo z v lastni režiji kolportiranimi tolažilnimi novicami, bi pomenilo, da se pripravlja zблиžanje med Nemci in Italijani na prav široki podlagi. To bi bilo del okroževalnega delovanja, katero razvija Italija vse povsod ob naših mejah.

Te dni obhajamo obletnico predora nemško-bolgarske fronte v Macedoniji. Ta odločilni uspeh entente je povzročil razpad avstro-ogrske in nemške vojske, pa je tudi povspešil z električno silo in brzino naše jugoslovansko osvobojenje in združenje v SHS kraljevino.

Poglavar boljševizma Ljening se je izrazil, da sluti in čuti katastrofo boljševizma. V Jeketerinogradu so pomorili boljševiki 20.000 prebivalcev, cropali in požgali hiše. Med divjaki rdeče garde so se odlikovali najbolj Madžari in Kitajci. Tamošnjega nadškofa so ubili in njegovo truplo razsekali na drobne kose.

Prevoz višarske podobe Matere božje iz Maribora. Dne 12. septembra so prepeljali iz Maribora k Sv. Križu nad Dravogradom podobo Višarske Matere Božje. Z vlakom se je iz Stajerskega pripeljalo zelo veliko število ljudi v Brezno, kjer so tamošnja dekleta z venci in zelenjem okinčale celi voz, v katerem se je nahajala čudodelna podoba. Na kolodveru se je vzporedila velika procesija, ki je podobo spremljala k Sv. Križu. Bilo je nad 5000 ljudi. Pri Sv. Križu se je nato obhajala tridnevna, ob kateri je v petek daroval spodnjedravograški prošt Bollenk Serajnik pontifikalno mašo. V nedeljo dne 15. septembra je pa opravil pontifikalno opravilo prošt Gregor Einspieler.

Med tridnevnicco se je bralo 48 sv. maš. Bilo je osem pridig in k sv. zakramentom je pristopilo 2100 ljudi.

Pokažite vašo državniško modrost. Sedaj bi bil skrajni čas, da naši liberalci pokažejo svojo državniško sposobnost, namesto tega so pa začeli kazati svoje že davno znane sposobnosti v zmerjanju, psovaniu in laganju. Za vzorec naj služi včerajšnji „Mariborski Delavec“. Toda s takim postopanjem si ne boste pridobili niti enega glasu k vaši za parlamentarno delo nesposobni večini. Ali mislite, da bodo poslanci jugoslovanskega kluba v državnem zboru res reševali vaše ministre in vašo zaovoženo politiko, če pa vi nastopate proti njim v tonu pouličnih barab. Pa skrbite sami za državne potrebščine, znižajte carino, odpravite davke, izvedite agrarno reformo itd. Naša stranka vas ne more podpirati, a se tudi ne bo pustila psovati. Vzeli ste delo v roke, voz ste vpregli, mi nismo razpoloženi, da bi vam ga porivali. V psovaniu ste mojstri, bodite še v vladanju in v skrbi za državne in ljudske potrebščine.

„Delavec“ je zopet odvezal enega vozla o oni notici glede klerikalnih zaslug v Prekmurju. Gospodje, tega pa vendar ne boste tajili, da sta iztrgala Madžarom naše Prekmurje gospoda dr. Slavič in Kovachič kot odposlanca v Parizu. G. dr. Slavič je sam vodil prekmursko deputacijo v Beograd in ravno služajno trčil ob dr. Kukoveca, ki pri svoji nervoznosti šviga in teka po Beogradu. Glejte, koliko je storil tekač dr. Kukovec za Prekmurje. Pokazal je delegaciji vrata in kljuko, za katero sedi minister Pribičević. Isto kakor dr. Kukovec bi bil storil vsak policaj v Beogradu, kateremu je znano bivanje Pribičevića. „Delavec“ že prišteva znak uljudnosti namig z roko, med zasluge liberalnih stebrov. Dr. Kukovec pa: Hvala lepa, da je popeljal Prekmurce pred Pribičevića! Ta javna zahvala je potrebna, da ne podcenjujemo zaslug zastopnikov nasprotnih strank.

Ne bodite smešni! V rokah imamo dopisnico mariborskega trgovca Franca Gulda, katero je poslal nekemu trgovcu na Kranjskem in ki se glasi: „Prosimo za okoligredoče zunanjo postavitev v kuminu9. Trгоvec seveda ni umel, kaj ta Franc Gulda pravzaprav hoče in je prosil naše uredništvo, da mu raztolmači ta volapük! Tako mrevarjenje našega jezika je neodpustljivo. Ako hoče trgovec Gulda dopisovati v slovenščini, naj piše v jeziku, ki je razumljiv!

Odkar se je poslovil g. Schwaiger od stanovanjskega urada in se je ta služba poverila novi, nepristransko in slovensko čuteči uradniški moči, tudi do „Novic“ še ni prikrevsala nobena pritožba glede tega urada. Gotovo vladata na tem oddelku magistrata red in resno delo, sicer bi se gotovo že bil kedo obregnil v novega uradnika, kakor so poprej zasluženo trgali g. Schwaigerja. Stanovanjski urad v Mariboru pa ima pri vsej nepristranosti in požrtvovalni delavnosti veliko sitnosti z nemškimi strankami. Te bi se rade šetali po celih šetališčih krasno opremljenih sob; ubogi slovenski uradnik in dijak, pa merita tudi po noči cestno ali pa zlagajta svoje trudne ude po klopih v parku. Premnogo imamo še tudi pri nas v Mariboru takih nemških rodbin, ki so na papirju že davno določene za preko meje, a se jih še vedno trpi v našem mestu iz nekakega neodpustljivega usmiljenja. G. novi uradnik stanovanjskega urada se je drznil nekoliko dregniti v ta nemška polkova in preprostorna gnezda, a je naletel na germanško odločen odpor. G. Nemci se nikakor nočejo stisniti za jesen in zimo v svojih stanovanjih, ampak so se pritožili v tem oziru, sicer ne v Gradec, Dunaj ali Pariz, ampak v — Beograd. No, smo pa res radovedni, ali bo ta proti brezstrehnim Slovincem nekolegijalne nemške družine in za izgon namenjene uradniške ščitil tam vsemogočni Beograd.

Smu že objavili v „Novicah“ ono pasjo „tragedijo“, ki je imela za posledico izstop Ussarja iz kato-

licizma. Ta smrtna — pasja žaloigra se je dokaj obširno razpravljala v nemškutarski gostilni gospoda Mösche v Stolni ulici. Gospa krčmarja Mösche (prav slovenski: Meža) je že enkrat plačala radi sabljanja s svojim prenemškim jezikom po Jugoslaviji 1000 K kazni. Ta njena žepna rana se je že zacelila Pasja justifikacija v temni nočni uri je gospo Möschejevo tako razburila in jej razvnela živce, da je drugega dne srborito bruhala po gostilni, češ: „Die Windischen verstehen iso nichts als die Hund' zammschiessen und das Messerstechen“. Gospa krčmarica, ki se imate zahvaliti za podelitev koncesije slovenskemu magistratu, pomnite, da mi nismo „Windische“, ampak Jugoslovani, morilci enega ščeneta ne pa ljudi. O ti upravičena pasja smrt, koliko vretja in razburjenosti si povzročila med sicer pohlevnimi in pasje ljubnimi Nemci v Mariboru. Mi smo pričakovali, da bo prinesla „Marburgerica“ velik parte o usmrtitvi ščeneta g. Ussarja in med vsled pasje smrti žalujočimi tudi gospo krčmarico Mösche iz Stolne ulice.

Iz delavnice južne železnice. Naši javnosti že iz časopisov dokaj znani delavnici je tokeat treba omeniti tri vrste ljudi, ki zaslužijo, da jih potuknemo v jugoslovansko žehto, pošteno operemo in ožmemo, da odidejo sušit se v avstrijsko ljudovlado: 1. Med prve, ki jih moramo odpraviti v našo pralnice so oni, ki so delovali in se trudili z zgojnim čelom in vsemi silami, da bi pognali celi slovenski Stajer v grabežljive roke. Skrbel jih je najbolj Maribor, postojanka delavnice južne železnice, če bo ta pripadel Jugoslaviji ali Avstriji. Med temi sotrudniki za razširjatev Avstrije je največ poturic — pristnih nemčurjev, ki so bili doslej največji škodljivci naši kraljevini. Pridigovali in delali so v dosega cilja, da pač Maribor z delavnico južne železnice ne sme in tudi ne more pasti v okrilje srbske Jugoslavije. 2. Kakor hitro so se prepričali ti apostoli vse-nemštva, da je njih trud z odlokom iz Pariza uničen, so zdihnili preko Spilja v Gradec. Pa nekaj privlačne sile na Maribor je še vedno ostalo v njih in to je njih v Gradcu vedno — prazni želodec. Vedno uha-jajo iz nemškega raja nazaj k nam, oboroženi z ogromnimi nahrbtniki, da si jih napolnijo za osem dni. Ta vsaktedenski promet z težkimi nahrbtniki občuti-jo bolj živo oni, ki so se bili pri nas prej odebelili, katerim sta bila pomanjkanje in glad tujea, ki so bili podobni onim našim frajlam, kip okusijo s prsti žemlje, katera bi bila bolj slatna in tečna za že razvaje-ne zobe. Tem povspeševalcem nahrbtne trgovine bi morala finančna oblast njih pretežko jugoslovansko breme malo razbremeniti, da pokusijo, kaj je rajska nemška Avstrija brez živil. Gladujoča domovina, dasi po narodnosti tako mila in draga, se jim bo kmalu postudila. 3. Pretežna večina naših delavcev pa spada za oni sedaj zakotni plot, za katerem so poprej premnogi javno kričali in hujskali: Z Mariborom proč od Jugoslavije v Avstrijo! Sedaj so se pa ti nemškutarski hujskači prelevili v navidezne Slovence, kakor: Minister Nachtigall, Fleiss, Wensidl in kollar Anton Mandl. Ti reformatorji slovenskega Maribora v nemškega so se sedaj oplašeni potegnili v zapeček in od tamkaj se potegujejo, da bi se pozabila njih vsenemška preteklost, in se jih pustilo pri polni skledi v slovenskem Mariboru. V te tri omenjene dele je razdeljena naša delavnica, kar se tiče delavskih oznanjevalcev nemškega Maribora.

Razdelitev šolskih okolišev za mestne dekliške ljudske šole III. in IV. in dekliške meščanske šole II. veljavno od 15. septembra 1919. naprej. Dekliška ljudska šola III, na Tappeinerplatz (bivša vadnica). 1. Bahnhofstraße, 2. Bismarkstraße, 3. Carnorigasse, 4. Elisabethstraße, 5. Ferdinandstraße, 6. Goethestraße, 7. Gaswerkstraße, 8. Hammerlinggasse, 9. Hilariusgasse, 10. Humboldgasse, 11. Kernstockgasse, 12. Kislgasse, 13. Kokoschineggstraße, 14. Kriehuber-gasse, 15. Landwehrgasse, 16. Malthesergasse, 17.

Mellingerstraße, 18. Mothergasse, 19. Parkstraße, 20. Puffgasse, 21. Radetzkygasse, 22. Rosegggasse 23. Schaffnergasse 24. Schlachthofgasse, 25. Tappenerplatz, 26. Tegetthoffstraße (levo), 27. Tegetthoffstraße od št. 29—87 (desno) od št. 42—72. 28. Ueberfuhrstraße, 29. Wielandgasse, 30. Wittenbauerstraße. Dekliška ljudska šola IV. v Reisergerasse. 1. Allerheiligengasse, 2. Am Stadtpark, 3. Angasse, 4. Badgasse, 5. Blumengasse, 6. Brandigasse, 7. Brunnegasse, 8. Burggasse od št. 2—12, 9. Burgplatz, 10. Edmund-Schmidgasse, 11. Erzherzog-Eugenstraße 12. Fabrikgasse, 13. Freihausgasse, 14. Gerichtshofgasse, 15. Grabengasse, 16. Herrengasse levo od št. 2—60, 17. Kaiser Josefstraße, 18. Kaiserstraße od št. 2—8, 19. Kaiserfeldgasse, 20. Mariengasse, 21. Mühlengasse, 22. Nagystraße, 23. Quergasse, 24. Reisergerasse, 25. Sackgasse, 26. Sophienplatz, 27. Schillerstraße od št. 4—10, 28. Schlossergasse, 29. Schwarzgasse, 30. Tegetthoffplatz, 31. Tegetthoffplatz levo od št. 1 do 25, desno od št. 6 do 40, 32. Viktringhofgasse 33. Webergasse, 34. Wildenrainergasse. Dekliška meščanska šola II. v Reisergerasse, k tej pripadajo oko' liši dekliških ljudskih šol III. in IV.

Pevska vaja SKSZ bo odslej naprej vsak ponedeljek ob 6. uri zvečer.

ISZ skupina vajencev. V sredo, 17. t. m. od borova seja. Odbor je naprošen, da naj se udeleži polnoštevilo. Načelnik.

Mestno knjigovodstvo in mestna blagajnica imata pričeni od ponedeljka 22. t. m. uradne ure od 8. do 14. Za stranke poslujeta obadva urada od 8. do 13. ure.

Tatvina. V soboto, dne 13. t. m., dopoldne med 10. in 11. uro, je nek neznan izumovič ukradel gostilničarju g. Lovecu na Pobrežju, Cesta na Brezje št. 15, iz neke omare v stanovanju 1700 K v papirnatem denarju in zlato žepno uro z zlato verižico, na kateri je bil pripet stari „Jurjev tolar.“ Vrednost ure 4000 K. Ako se komu posreči, izslediti storilca, dobi 1000 K nagrade pri g. Lovecu.

Pobrežje pri Mariboru. Hišni posestniki se še enkrat pozivajo, da se vrši v četrtek, dne 18. t. m., zvečer ob 6. uri, glasovanje proti temu ali za to, da se zvišajo stanarinski vinarji od 4 na 5%. Kdor ne pride, se ga šteje, kakor da je glasoval tako, da je za zvišanje. Glasovanje se vrši v občinski pisarni. — Občinsko gerentstvo.

Vinsko trgatav priredi Prostovoljna požarna hramba na Pobrežju pri Mariboru v nedeljo, dne 19. oktobra 1919 v prostorih gostilne g. Balona „pri brodu“ na Zrkovski cesti na Pobrežju. V oči gled dejstvu, da se porabi čisti dobiček te prireditve za nabavo prepotrebne gasilnega orodja, se prosijo vsa društva v Mariboru in bližnji okolici, da na ta dan ne priredijo kake druge večje veselice.

Nova knjiga o zgodovini Jugoslovanov. V prihodnjih dneh izide v založbi Tiskovne zadruga v Ljubljani, Anton Melikova Zgodovina Srbov, Hrvatov in Slovencev. Knjiga je namenjena onim, ki se hočejo obširneje poučiti o naši preteklosti in obravnava Jugoslovansko zgodovino enotno in ne ločeno po plemenih. Jako okusno opremljena knjiga bo veljala 10 K po pošti 80 v več. Naročila sprejema že sedaj Tiskovna zadruga v Ljubljani, Sodna ulica 6

Tretjo notarsko pisarno

odpre s 15. septembrom 1919

not. namest. Ivan Ašič
v Mariboru, Marijina ulica šte. 10
(poleg sodnije.) 1613—386—187

Otvoritev gostilne!

Naznanjam cenjenemu občinstvu, da sem prevzel in otvoril

gostilno pri „Kmetki posojilnici“ v Kamnici,

(poprej gostilna Assinger zur schönen Aussicht).
Telefon 35/VIII.

Točil bom stara in nova vina prvovrstne kakovosti, izborna topla jedila. Ob nedeljah in praznikih popoldne koncert na krasnem vrtu. Cenjenemu občinstvu iz Maribora in okolice se priporoča za mnogobrojen obisk

M. Vidovlč, gostilničar.

KONCERT

na vrtu gostilne pri „BRODU“
vsako nedeljo in praznik pop.

Izborna stara in nova bizeljska vina lastnega pridelka, topla in mrzla jedila itd. — za mnogobrojen obisk se priporoča

169

F. Balon, gostilničar.

„LUKSIN“

(postavno zavar.)

Najboljše kislinsko milo za pranje, čisti perilo brez ribanja, doseže se izvrstno, belo perilo brez pridakov mila ali sode. Popolnoma neškodljivo in je treba komaj 3 ure za čiščenje perila 14 dneh srednje velike družine. — **Zavej: 3 K.**

Luksin-tov.: Mag. ph. KAREL WOLF, Med. Drog.

Maribor, Gosposka ulica št. 23. 261

Fino kolo z močno pnevmariko in prostim tečajem je po ceni na prodaj. Plinarska ulica 1, na dvorišču pri g. Lorberju v Mariboru. 194

Dve dijakinji-učiteljski kandidatini iz boljših hiš se sprejmeta na popolno oskrbo. Glasovir na razpolago. Več pove uprava lista. 1642-196

V najem

se vzame večje skladišče, ako mogoče tudi s prostorom za pisarno in sicer ob kaki glavni prometni cesti v Mariboru. Odkup se izplača. Posredovalci dobijo dobro nagrado. Ponudbe na Gigovič, Maribor, Glavni trg 21. 195

Voz za konja je na prodaj. Cena 1400 K. Ivan Krepek, Cesta na Brezje št. 18, Pobrežje pri Mariboru.

NAJVEČJI

USPEH

imajo

INSERATI

Malih Novicah

Pohišstvo

najboljše kakovosti izdeluje in prodaja po nizkih cenah
Obrtna zadruga mizarskih mojstrov v MARIBORU,
Grajski trg št. 3.
Kupuje tudi vsakovrstni mizarski les. 63